

Director
ILIE PĂUNESCU
Redacția și administrația:
Calea Victoriei nr. 133, et. 2
70179 București
Cont de virament:
45.10.50/1106
Banca Comercială Română
S.M.B.
Telefon: 50.41.25
Fax: 50.64.44

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC
CREȘTIN DEMOCRAT

ANUL XXIII
(Seria a IV-a nr. 502)
VINERI/SÎMBĂȚĂ
22/23 noiembrie 1991
4 pagini — 10 lei

Pentru unii mamă, pentru alții...

Se pare că, prin simpla com-
parare a ratei indexării — de
25% — cu aceea a creșterii
prețurilor — de 52% —, am
deprețiat la adresa Puterii:
realitate, scumpirea vieții
nu ar depăși un indice de
25%. Un calcul sofisticat ar
inversa cele două cifre, am-
bii aparținând, paradoxal, o-
rașii. Credință, credință, ci-
fă, remarcăm, oricum, că
veniturile salariaților / pen-
sionarilor mai coboară o treap-
tă pe scara foarte înclinată a
nivelului de trai. Spre deose-
biră de scara lui Iacob pe care
președintele și boala ingeri, acea-
și de incendiu, unde se află
atârnat salariatul, produce
veritabile, fie că ai privi în sus,
fie că ai căta în jos.

Cu eleve asemenea inde-
cării, tot aștea propriu-zis
tre zone de iad a existenței,
într-un timp calendaristic ce
se va putea curând stabili cu
precizie, salariul propriu-zis
se dispare, ca prin magie,
ca sumă a unor diferențe, în
suma substanței propriu-zis
de existență, un simplu ele-
ment de calcul. Fie că indicele
scumpirii anunțat nu ar fi
52%, pe întreaga economie
națională, ci unul pe jumătate
scumpirile iminente
care s-au și produs sint,
de 200-400%! Trans-
formările colective oferă un
model tipic, de la 12 lei un
de tramvai, la 1.023.856
cursă cu avionul pină
la Chicago. Singura crește-
rea a prețului benzinei, prin
de rezonanță, va an-
samplifica în lanț a unor
de primă necesitate,
cu cele alimentare,
de-a către stă a unor
nu reduc decât la 25% și
52% cuantumul scum-
pării precizată ca anume
asistate se vor găsi
greu, dacă nu chiar de-
pentru realizarea in-
venimii pomeniți ar trebui ca
prețurile să se iefinească, pe ti-
pical falimoaselor „rezeșării”
de prețuri ceausiste, unde iefi-
narea desililor de rufe com-
pensa scumpirea cărnii și a
benzinei. Numai că o astfel de
măsură, irealizabilă în fapt,
ar da lovitura de grație Re-
formei și, mai pe sleau, guver-
nului. Pentru protecția con-
sumatorului ar trebui, în realitate,
să se mărească salariul
de bază — o altă imposibilitate.

Totuși, se va replica, siste-
mul de indexări nu este o
inventivă locală, ci un împrumut
din practica internațională,
cu tradiție. Perfect adevărat,
însă în acele țări „occidentale”
nu se pune problema con-
vertibilității, mai precis, a
unei piețe cu prețurile alina-
te celor mondiale, dar cu sa-
lariile rămase în regimul a-
rele. Nu în indexare ar trebui a-
reste salarii, cu inflință valo-
re într-o traducere în dolari,
de recalculează, în cazul no-
stru, minimal cu aceeași spor-
te de trei ori care a permis
convertibilitatea internă a
leului. Și astfel revenim la
punctul de plecare...

Dar chiar în statele privile-
giate în această privință, lan-
gul de indexări a alimentat
birala inflației pe care în țara
noastră o stăvilește blocul
financiar, tratamentul, adică,
prin asfixiere, al fracturii de
leuană. Și mai este ceva. Ca
cum condamnarea la mize-
a micilor și mijloacilor pă-
tri sociale n-ar fi destul de
dăunătoare în sine, același
mecanism al liberalizării ce-
lune pe cetățeanul de rind

sub pompa de vid, pompează
oxigen acelor favoritiți ai soar-
tei care, dispunând de capital,
intră triumfător pe largile
porți deschise ale îmbogățirii.
In asemenea dure impre-
jurări, disputa în jurul pro-
centelor se dovedește alea-
toriu-derizorie. Categorie ex-
clus de la festivalul vieții, mus-
trat pentru lipsă de inițiativă,
descoperit în fața pendu-
lului Reformei, împins de
mari nevoi la cheltuieli ce-
i întrec de mai multe ori veni-
turile, deși nu are rezerve, dar
debitor familiei sale, incapabil
să afle noi surse de venit,
cu excepția furului, expus de-
clasării și umilii de luxul am-
bulant ce-l aminteste la tot pa-
sărit este de neajutorat, atins
de moarte și primejduit în fi-
zic, omul de rind înțelege că
vremea lui a trecut. Pe el îl
asteaptă în toate anotimpurile
numai iarnă. Cinci-sase inde-
xări în urmă, tot aștea înalte
și va avea statutul cerșetor-
ului în haine negre din tre-
cut, mai puțin hainele. Să pă-
străm pentru el un minut de
tăcere?

BARBU CIOCULESCU

PNTCD A VOTAT CONTRA CONSTITUȚIEI

„Puterile
președintelui
sunt prea mari”
— Declarația d-lui
Ion Diaconescu —

Rep: Care este poziția conducerii PNTCD față de proiectul de Constituție supus votului Adunării Constituante?
Dl. Ion Diaconescu: După cum am văzut, grupul nostru parlamentar a votat contra acestui proiect, devenit acum Propoziție Constituțională. Un motiv al votului negativ îl constituie faptul că republica, prevăzută ca formă de stat, este de tip prezidențial; cu toate că stat, este exprimată mai moderat, numind-o republică semi-prezidențială. Puterile președintelui sunt foarte mari, prea mari. Sigur, există în lume și alte democrații care acordă președintelui prerogative largi. Ni se dă mereu exemplul Statelor Unite, dar acolo există o

„S-a adoptat
o Constituție
fesenistă”
— Declarația d-lui
Ion Rațiu —

Rep: V-aș ruga să-mi precizați motivele care i-au făcut pe reprezentanții PNTCD în Adunarea Constituantă să voteze — cu o excepție — contra proiectului de Constituție.
Dl. Ion Rațiu: Noi am fost de la început pentru elaborarea unui proiect de Constituție care, fiind legea fundamentală, trebuie să reprezinte întreaga națiune. Or, această națiune are o problemă care trebuie rezolvată. Națiunea nu s-a pronunțat în problema for-

A consemnat ALEXANDRU GANEA
(Continuare în pag. a 2-a)

SE CERE PARLAMENTULUI ȘI JUSTIȚIEI O ANCHETĂ LA OLCIȚ

Impotriva conducerii uzine-
lor Olciț a fost înaintată Pro-
curaturii locale Craiova și Co-
misiilor Parlamentare 14 pentru
cercetarea abuzurilor o sesiz-
zare penală semnată de dom-
nii Puiu Păcuraru și Pompi-
liu Ionescu, angajați ai fir-
mei.

Această sesizare informează
organele în drept asupra unei
rețele de corupție întinsă pe
tot cuprinsul țării, asupra
unor infracțiuni pe care doar
influența din sistemul central
par să fi putut să le acopere,
ba de multe ori să le stimu-
leze. Ne amintim că anul tre-
cut, după o scurtă perioadă
de fricțiuni guvern — Olciț,
intreprinderea a intrat într-un
con de umbră, luminat — cînd
și cînd — de intervențiile
publice ale înalților funcțio-
nari administrativi, care vor-
beau despre rentabilitatea uzine-
i.

Cu tot acest amor guvern
— Olciț, informațiile privi-
toare la această întreprindere
nu erau, încă de pe atunci,
îmbucurătoare. Partenerii străi-
ni, după scurte vizite proto-
colare, refuzau proiectele de
anvergură. Din prudență. Un
caz: poliția locală descoperă
acum câteva luni mașini ne-
matriculate parcate în mi-
locul orașului. Fuseseră furate.
Ancheta nu a mers prea
departe. Cineva, pare-se, a în-
chis dosarele într-un birou.
Și închise au rămas.

Acuzațiile sînt grave și cei
responsabili de eventualele
infracțiuni vor fi nevoiți să
răspundă, de data aceasta fără
sifonime și capricii retorice,
întrebărilor.

Conducerea societății Olci-
ț este acuzată prin această
sesizare de concurență ne-
loială, delapidare prin reține-
re abuzivă și ilegală din sala-
riile a circa 700 de oameni
angajați în cursul anului 1989,
a unor sume plătite în anul
1988.

Intr-o vizită la această întreprindere, acum câteva luni, dl. Soubler ne vorbea despre un furt generalizat, încercînd, probabil, ca, prin culpabilizarea tuturor, să ne facă să uităm problemele speciale pe care le ridică afacerea secrete. În ceea ce privește comerțul cu piese prin firme particulare, relațiile oculte cu diverse asociații de taxime-
trii — cele care fac obiectul acuzei de „concurență ne-
loială” — nu au putut fi ex-
plicate de dl. Spulber. Într-o
timp am aflat că și la Iași, și
la București sînt deschise
Service-uri particulare
membrii din conducerea Olci-
ț. Una dintre firmele par-
ticulare cu care întreprinde-
rea craioveană a avut relații
constante este TITAMI SRL,
firmă protejată de Grupul In-
dustrial Titan. Prin TITAMI
au ieșit din țară nenumărate
autoturisme, se pare, în con-
dițiile în care nu se respectau

contractele „oficiale”. Firma
TITAMI este un fel de rez-
ervă de valoare și o spă-
lătură de bani. Ancheta va
sta desigur asupra acestor in-
trebări.

Alte Procuratura, cit și Co-
misiile parlamentare trebuie
să-și asume cu responsabi-
litate sarcina de a deslucii pro-
blemele întreprinderii. Al-
mînteri, cu toate că întreprin-
derea se va închide, din spa-

văzut în autobuz, așezat în fa-
ța sa și călcîndu-l într-adins
pe picior. Nu a răspuns, dar
la coborîre, cînd a pus piciorul
pe scară, a simțit o lovitură
dura în cap, urmată de
multe altele. Cînd agresorii
s-au îndepărtat — fără a scoa-
te vreun cuvînt — ziaristul,
aflat în stare de soc, singe-
rînd din abundență, a plecat
pe jos acasă, în zona Pieței
Senatului, unde a ajuns cu
greutate — nici o mașină
nu a vrut să-l ia. Joi dimi-
neață devreme, s-a dus la
spital.

Ziaristul de la „România li-
beră” au mai fost agresați după
Revoluția din decembrie
1989. În timpul intervenției
minerilor la București în iu-
nie 1990, redacția a fost ocu-
pată câteva ore de mineri, ex-
act la vremea cînd localul
ziarului „DREPTATEA” era
devastat cu săbățele. La ple-
carea de la „România liberă”,
în camioanele care-i purtau,
agresorii scandau „Iiescu,

F.S.N., te scîpăm pe P.M.B.”
(P.M.B. — inițialele lui Petre
Mihai Băcanu). Mai multe re-
zultate cu nostalgia dictatorului
lui Ceaușescu — între care
săptămînalul „România Mare”,
organul noului partid „Romă-
nia Mare” și „Europa” — duc
o campanie inversunată împo-
triva „României libere” și
mai ales a dl-ului P.M. Băcanu.
Cotidianul bucarestean critică
în mod constant foata securi-
tate și nomenclatura, care
continuă să dețină poziții im-
portante în actuala putere,
precum și pe președintele
Ion Iliescu, în a cărui che-
mare au venit mineri în Bu-
curești, în iunie 1990.

Starea sănătății lui Dan Liviu
Nicolae
București (A.R. Press — Ro-
mânia liberă, 21 noiembrie
1991). Ziaristul agreat de la
„România liberă” — Dan Li-
viu Nicolae
(Continuare în pag. a 4-a)

UN ZIARIST DE LA „ROMÂNIA LIBERĂ” AGRESAT

Dan Liviu Nicolae, redactor
în secția de probleme interna-
ționale a ziarului „România
liberă”, a fost agreat
miercuri seară după ce a pa-
răsit redacția. Cîțiva indivizi
l-au lovit în cap, spîrgîndu-i,
în momentul în care cobora
din autobuzul 331, în stația din
Piața Cosmonauților. În sta-
ție se aflau mai multe per-
soane, care nu au îndrăznit
să intervină pentru a-l opri
pe agresorii, niste bărbați ti-
neri și voinici. Se pare că a-
gresorii doreau inițial să-l
bată pe Petre Mihai Băcanu.
Unul din ei l-a interogiat pe
Dan Liviu, în momentul în
care părăsea imobilul Casei
Presed, dacă știe unde se află
„România liberă”. „Sigur că
stiu, lucrez acolo”, a răspuns
ziaristul. „Dl. Băcanu mai e
în redacție?” a urmat a doua
întrebare. „Nu, a plecat după
meciul de fotbal”, a răspuns
Dan Liviu. Individul a mul-
țumit și a plecat împreună cu
cîțiva bărbați care așteptau în
aproapie. Dan Liviu l-a re-

văzut în autobuz, așezat în fa-
ța sa și călcîndu-l într-adins
pe picior. Nu a răspuns, dar
la coborîre, cînd a pus piciorul
pe scară, a simțit o lovitură
dura în cap, urmată de
multe altele. Cînd agresorii
s-au îndepărtat — fără a scoa-
te vreun cuvînt — ziaristul,
aflat în stare de soc, singe-
rînd din abundență, a plecat
pe jos acasă, în zona Pieței
Senatului, unde a ajuns cu
greutate — nici o mașină
nu a vrut să-l ia. Joi dimi-
neață devreme, s-a dus la
spital.

desen de MIHAIL-SORIN GAIDAU

În atenția d-lui Prim-Ministru

În cursul lunii noiembrie
a.c. sediul PNTCD din Co-
muna Călmățui de Sus a
fost violat de indivizi ne-
cunoscuți, care au sustras
obiecte de valoare, printre
acestea și un televizor.
Cu același prilej răufă-
cătorii au distrus evidența
și documentele PNTCD.
Nu este prima dată cînd
sediile partidului nostru
sînt ținta unor acte crimi-
nale. Să sperăm că poli-
ția, care a fost sesizată din
timp, va depune eforturile
pentru depistarea și pede-
psirea făptușilor.

Vom reveni cu amănunte.
Deocamdată, o referire la
un fapt recent.
Joi dimineața, la sediul
guvernului a fost organiza-
tă o conferință de presă cu
participarea primului mi-
nistru. Amintind faptul că
în România se va desfășu-
ra o campanie electorală
de circa patru luni de zile,
domnul Theodor Stolojan
a arătat că se impune ca
disputele politice să nu fie
exacerbate.
Întrebarea e dacă nu
cumva, încă de pe acum,
tabăra guvernamentală dă
semne că intenționează să
exacerbeze pasiunile poli-
lice.

• BLOC NOTES • BLOC NOTES • BLOC NOTES •

Suceava: Cernăuți: Reuniu-
ne națională a bucovinenilor
de pretutindeni
Începînd de vineri diminea-
ță, la Cernăuți se desfășoară
reuniunea națională „Autono-
mie și diaspora bucovineană”,
prima acțiune de acest gen i-
nitiată de Societatea pentru
cultură românească „Mihai
Eminescu” și Societatea pentru
cultura și literatura română
în Bucovina.
Consacrată aniversării a 73
de ani de la reunirea Bucovi-
nei cu patria-mamă (28 noiem-
brie 1918), manifestarea pri-
lejuiește o amplă dezbatere a-
supra istoriei, culturii și tra-
dițiilor spirituale bucovinene,
încercînd să atragă atenția o-
piniei publice internaționale
asupra identității naționale a
acestui spațiu românesc, asu-
pra dramei sale din ultimele
cinci decenii cînd, prin Pactul
Molotov-Ribbentrop, a fost
despărțit de România.
Correspondentul agenției
„Rompres” la Suceava relatează
că programul întîlnirii, la
care iau parte bucovineni din
zonă sau din diferite țări, pre-
cum și numeroși invitați, in-

clud o sesiune de comunicări
științifice, în plen și pe sec-
țiuni, un pelerinaj la mormi-
ntele unor mari personalități
bucovinene aflate în cimitirul
din Cernăuți, urmind să se în-
cheie, duminică, prin dezveli-
rea, în orașul Storojineț, a mo-
numentului dedicat Ilustrului
patriot bucovinean Iancu Flon-
dor. (Rompres)

ALBA: Participare la tir-
gul de la Chișinău
La tirgul organizat, în aceste
zile, la Chișinău, de Camera
de Comerț „România — Mo-
ldova” au fost invitate și opt
firme din județul Alba. Acces-
soria expun, între altele, confec-
ții, tricouri, articole de pie-
lărie și marochinărie, încălță-
minte, utilaje metalurgice, ma-
șini-unelte pentru prelucrarea
metalelor, articole de uz cas-
nic și gospodăresc. (Rompres)

MUREȘ: Monumentul la-
tinității la Tg. Mureș
În piața Revoluției din Tg.
Mureș, mai exact în spațiul
verde din fața Prefecturii, se
lucrează la înălțarea unui

Minciuna patriotardă

„România va participa la expoziția ERA DES-
COPERIRILOR de la Sevilla”, suna un titlu-zile
trecute. Sub el ni se servea, de fapt, nu atît o in-
formație, ci mai curînd încă o mostră de megaloma-
nie specifică automatismelor unei „gîndiri”
schilodite de educația patriotard-comunistă.
În știri era vorba, binecîntele, de expoziția uni-
versală de la Sevilla din 1992, cînd se împlinesc
500 de ani de la descoperirea Americii. Textul
conținea patru fraze, din care a doua ne vestea
semeț: „Țara noastră va prezenta, cu acest pri-
lej, contribuțiile sale remarcabile la îmbogățirea
patrimoniului științific și cultural al omenirii în
ultimii 500 de ani — cu efect pozitiv asupra dezvoltă-
rii legăturilor economice și culturale cu toate ță-
rile lumii”.

Modul acesta ridicol de a „cugeta” și exprima
specific — se știe — ziarilor declarat feseniste din
București și din provincie, unor emisiuni de radio
și tot mai multor programe de televiziune. Niste
proprietari de tarabe „patriotice” și l-au făcut pro-
priu pentru a proclama tot soiul de stupidități
compromițătoare pentru noi toți, inclusiv aceea de
sens invers citatului de mai sus, că noi nu am avea
nevoie de Europa. De la o vreme a început să trîncă-
nească în gama asta pină și scamatorului impudic
care e domnul Petre Roman.

Cui servește cotocoalea patriotardă o știu mai
bine decît oricine demagogii. Ei scontează succese
electorale pornind de la tristul adevăr că mentali-
tățile au fost în asemenea măsură mutilate de co-
munism, încît există numeroase spirite simple as-
tăzi, la noi, care să creadă — de exemplu — că
omenirea n-ar fi scos-o la capăt. ÎN ULTIMII
CINCI SUTE DE ANI, fără contribuțiile noastre
remarcabile la avansurile științei și culturii mon-
diale.
Or, realitatea e de un tragism aproape insupor-
tabil, pe măsura giganticele inselătorii. În cele cinci
secole anterioare, la noi, au fost jugulite de nenu-
merate ori, și pe lungi perioade, toți factorii indis-
pensabili pentru promovarea progresului într-o
țară: meritul, justiția, securitatea socială, dragos-
tea de adevăr, bunul simț etc. Iar vicisitudinile
care au sufocat inteligențele și au anihilat energiile
au fost cel puțin favorizate, dacă nu cauzate, de bri-
ganzi asemnători cu actualii mari mincinoși, ci-
nicii vinători de nutre de astăzi.

A vorbi cu grandilovență unor falși iubitori de
nație, a unor Ion Iliescu sau Petre Roman, Radu
Coontea sau Vadim Tudor, e a trădi un neorisc de
atîtă ori onerant și în trecut. Sub alte infățișări
overant, dar cu aceeași nocivitate. De secole, se
abat asupra noastră clima mîncătoare a agresiv-
ității și o minime că națiunea nu a succumbat, nu
succumbă sub povara nelegiuirilor prăvălite asu-
pra ei.

ILIE PĂUNESCU

PNȚCD A VOTAT CONTRA CONSTITUȚIEI

Declarația d-lui Ion Diaconescu

Totul, așa-mai vrea să spun ceva: atunci când ești reprezentant al unui partid în parlament, nu poți să ai altă poziție decât aceea a partidului în cazul de față, numai pentru că tu ești un mod constant sau nu — le-ai făcut jocul, ești descalificat, nu mai reprezintă partidul care te-a trimis în parlament.

(Urmare din pag. 1)

tradiție republicană, ceea ce nu este cazul în noi. Pe urmă, există o înaltă constanță civică. În nici un caz președintele nu ar putea împinge societatea spre dictatură. La noi, după cincizeci de ani de totalitarism, se resimte nevoia unor garanții ca cel care deține puterea nu va aluneca din noi spre dictatură. De aceea nu agreeam prerogativele largi acordate președintelui de Constituție.

Sint și alte deficiențe ale acestei legi fundamentale, amintite de cei care au votat împotriva, de către reprezentanții grupurilor parlamentare. De pildă, lipsa principiului de separație a puterilor în stat, rigiditatea în privința modalităților de modificare a Constituției. Pentru că nu s-au prevăzut niste modalități elastice de corectare, ceea ce poate duce la căderea întru totul a Constituției, prin acumularea nemulțumirilor populației.

Rep: Cum ați aprecia desființarea ultimei ședințe a Adunării Constituante?

DI. Ion Diaconescu: Pe mine m-a impresionat neplăcut această atmosferă festivă, în care s-a desfășurat votarea. Adică s-a dorit să se lase impresia că votarea acestei Constituții este un eveniment epocal, de natură să schimbe parcă seara poporului român. Nu cred că votând pur și simplu Constituția vom face ca cetățeanul român să aibă minte clară și să știe bine de viață, nu știu dacă, prin votarea Constituției, vom avea căldura la țară, dacă prețurile vor scădea sau salariile vor crește.

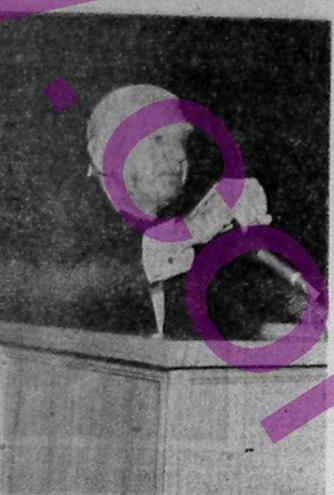
Rep: S-au observat și aspecte mai puțin festive?

DI. Ion Diaconescu: Acestea nu făceau decât să oglindescă spiritul în care s-au desfășurat și dezbaterile anterioare ale Constituției. Pe de o parte mi se spunea să se redactat o Constituție foarte democratică, iar pe de altă parte reprezentanții majorității țineau să facă declarații de multe ori ofensatoare; reacțiile din sală nu vedeau decât persistența intoleranței, mentalitatea încă totalitară. Erau, adică, deranjați de părerea contrară, de existența pluralismului politic, deși se făcea atât zgomot în jurul lui. Deci, pe de o parte festivism, iar pe de altă, dorința de unanimitate. Mai lipsea să ișim afară, să dansăm Hora Unirii și să ne sărutăm pe Dealul Mitropoliei. Chiar și la șampania de după ședința unii colegi nu fost surprinși, ca să spun așa, că plec fără să ciocnesc un pahar cu ei. Aveau parcă aerul că vor să ne obligă să sărbătorim adoptarea acestei Constituții. Pentru a-și savura mai bine victoria, probabil.

Rep: Credeți că poziția adoptată față de proiectul de Constituție de către reprezentanții unor partide care fac parte din Convenția Națională pentru Instaurarea Democrației va influența funcționarea acestui organism?

DI. Ion Diaconescu: Diferențele de păreri dintre reprezentanții acestor partide în Adunarea Constituțională marchează totală libertate de opinie. Și noi am avut un deputat care a votat „pentru”. Acest lucru îl vom face și la referendum, adică vom lăsa prietenilor, aderenților noștri libertatea de opinie, nu vom exercita presiuni, pentru că de controlul nu poate fi vorba. Dar, prin faptul că liderii partidelor din Convenție — reprezentate în parlament au votat împotriva, nu cred că există pericolul apariției unor fisuri în cadrul Convenției. În ceea ce privește coordonarea în vederea alegerilor locale, ne vom întâlni marți. În principiu hotărârile sunt luate, a mai rămas să punem la punct chestiunile de detaliu.

Declarația d-lui Ion Rațiu

(Urmare din pag. 1)

mei de stat: republică sau monarhie constituțională? Indiferent ce fel de sondaj s-ar face, indiferent ce altitudine s-ar lua, trebuie să se recunoască existența unei mari secțiuni din populația cu drept de vot care este pentru restaurarea monarhiei constituționale. Aceasta este principialul motiv pentru care noi socotim Constituția supusă votului în Adunarea Constituțională ca fiind o constituție republicană, elaborată fără o prealabilă consultare a electoratului în privința formei de stat. Fiind un partid democratic, am acceptat, desigur, voința liber exprimată de popor dacă majoritatea s-ar pronunța pentru republică. Dar nici în acest caz Constituția votată astăzi (21 noiembrie — n.n.) nu îndeplinește condițiile dorite de noi.

În ipoteza că electoratul s-ar pronunța pentru republică, am opta pentru o republică parlamentară, nu prezidențială. În Constituția supusă votării, președintele are prerogative mult prea largi. De exemplu, poate trimite parlamentului, spre reexaminare, o lege care a fost votată anterior; poate numi judecătorii la cele mai înalte instanțe judecătorești și, de asemenea, la Curtea Constituțională, instituție pe care noi n-o dorim. Și, pe urmă, președintele, chiar dacă se face vinovat de fapte grave, anticonstituționale și se dovedește acest lucru, poate fi doar suspendat, primindu-se procedura foarte anevoioasă, însă nu poate fi tradus în mod automat în fața justiției, ci se organizează un referendum prin care poate fi menținut în funcție. De asemenea, guvernul are puteri prea mari. El nu este emanajul parlamentului, putând fi numit și din afară forului legislativ. Separarea puterilor în stat nu este nicăieri declarată.

În fine, o altă problemă cu care nu putem fi de acord: modificarea Constituției, dacă poporul o dorește, o măsură care există în toate constituțiile moderne, este aproape imposibil de realizat. Se cer semnăturile a cel puțin 500.000 de cetățeni cu drept de vot, se cere ca aceștia să provină din cel puțin jumătate din județele țării și se mai cere ca în fiecare din aceste județe să fie înregistrate cel puțin 20.000 de semnături în sprijinul inițiativei de modificare. Sint condiții care, teoretic, ar putea fi îndeplinite, dar practic este aproape imposibil.

Rep: Ce impresie v-a făcut atmosfera din sală în timpul votării?

DI. Ion Rațiu: Atmosfera din sală a fost greoaie la început, apoi a devenit puțin ridicolă prin anumele intervenții. Cred că n-a avut solemnitatea cuvenită și acest fapt nu mă surprinde. Cred că s-a adoptat o Constituție fesenistă, așa va rămâne în istoria românească, nu o Constituție care să reprezinte poporul român.

NOUA MUZICĂ FESEENISTĂ

Pentru a exista certitudinea că în viitoarele alegeri tot ei vor câștiga, confuzia va trebui să fie cât mai mare, România. În ultimii doi ani, a fost condus de un grup de guvernanti „originali”, bineînțeles, trebuie să înțelegem nu „mileniile curate” (9). Răzmerițele ce mai apar sînt interpretate de guvernanti drept scenarii ale unor grupuri „destabilizatoare”. Falsa alarmă este transmisă poporului prin canalele mai mult sau mai puțin „oculte” ale mass-mediei: pe cit ne-am fi așteptat... Tendința principală a acestui grup este păstrarea puterii. Ca atare, orice scenariu (iar scenariu ?) este admis. Stafia roșie a comunismului încă își mai lasă umbra peste munții Carpați; necăzitorilor li se poate recomanda asigurarea pe spezele statului în unele perioade pentru mediat în anumite zone de reculeziune...

Au existat criminali, au existat și victime, nu este nici o problemă; victimele s-au transformat în eroi, iar pe criminali li vor cunoaște numai urmașii noștri, abia la sfîrșitul secolului următor, doar întem popor european. Procesul comunismului nu este decât o utopie visată de un grup de destabilizatori refulați. Comunismul nu a murit, el pretinde și bineînțeles, în gîrul FSN-ului care ride la soare pînă și-n lumina reflectoarelor... La noi, în România, principala problemă ar fi aceea legată de definiția civiltății: demisie. În DEX se spune una, dar pentru victoria remarcabilă ce e de cale de a se repeta, același om care a produs falimentul acestei țări va fi din nou ales!

Declarații adevărate, reformiste, pentru că așa e moda. Și toate acestea pentru un simplu portofoliu. Revendicările poporului vor putea fi stăvilete tot cu amenințarea acesleia reforme... Confuzia este mare, dar noi mergem mai departe, cu pași repezi spre viitorul luminos al FSN-ului! Aceste declarații ipocrite ajută pe cel care se înecă, precum frecția la un pictor de lemn.

Noia „muzică fesenistă” a început să folosească „ritmurile” naționalismului deșantat. Totul este permis cînd e vorba de „umflat” un număr cit mai mare de voturi, la viitoarele alegeri.

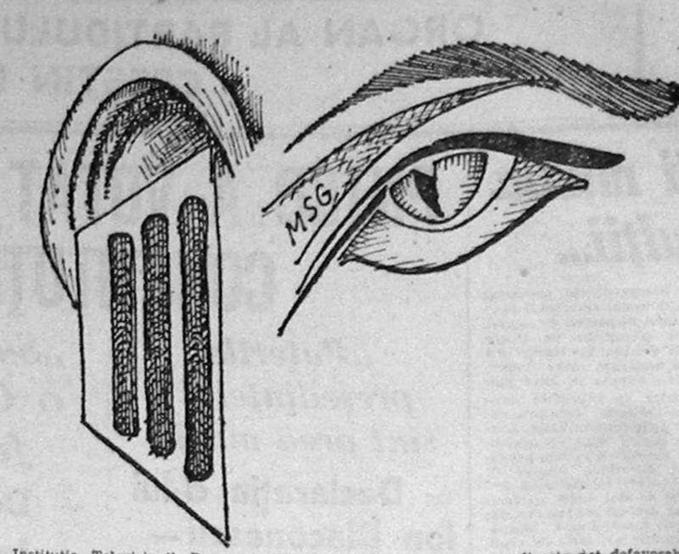
Opoziția dă dovadă de înconștiență, așa ni se spune, numai tehnocrații și studenții (?) sînt în preajma FSN-ului și a președintelui și — nu este așa? — noi avem nevoie de actuali și de viitori specialiști mențiți să susțină fantomatica reformă. Mascara revindicărilor feseneuile, pentru posturile ministeriale atunci cînd s-a format noul guvern, s-a bazat pe legitimitatea pe care le-a dat-o faptul că s-au pomenit majoritari — doar nu fost aleși în Dumnică. Ozbului. Iar poporul va trebui să-l susțină pînă la viitoarea Dumnică a Orbului. Atunci vor fi din nou aleși și tot așa în veacul venurilor fesenist și reformator!

Declarațiile arpiți măștite de către președintele Iliescu produc confuzii, se vorbește de stagnare. Mă întreb care este diferența dintre această declarație și cele ale adevăratei opoziții? Vă jās pe dumneavoastră să răspundeți.

ION ACĂI

Opinia cititorului

Televiziunea la inceputul campaniei electorale

Instituția Televiziunii Române s-a înființat în timpul dictaturii comuniste, a fost și a rămas — din păcate — un puternic instrument slugarnic al Puterii menit să denatureze realitatea.

Informarea trunchiată sau tendențioasă, minciuna și exagerarea, lipsa de obiectivitate și unilateralitatea, osanalele și laudăroșenia sînt pilgirile mecanismului subtil cu care televiziunea ametește, instigă, manipulează oamenii creduli și mai puțin — sau deloc — informați din aldoie surse independente.

Si, din nefericire, mai sînt încă mulți oameni în această situație.

TVR-ul este un adevărat drog administrat cetățeanului. Amenințîndu-l, înfuzîndu-l adevărată lenă de a mai ști, îl aduce în situația de a nu mai pune întrebări, de a

nu mai compara, de a nu mai desluși binele de rău, adevărul de minciună.

O instituție monopolistă, un adevărat monstru care nu ascultă de vocea poporului, ci numai de cea a stăpînului.

Tara aproape că a intrat în faza alegerilor; cele locale în Ianuarie sau februarie viitor, cele generale în aprilie sau mai.

O mare parte a opiniei publice românești a cerut în mod ferm și în repetate rînduri crearea unei televiziuni paralele, independente. Străinătatea, aproape fără excepție, inclusiv cei care ne-ar putea ajuta economic, se pronunță pentru alegeri libere și corecte, pentru o televiziune independentă. Puterea se opune însă din răspuțeri, știind că adevărul rezultat din confruntarea liberă de păreri și programe de conducere și guver-

na este net defavorabilă, din punct de vedere politic și electoral.

Cum își închipuie emanaiți și conducerea televiziunii că opoziția își va putea desfășura o campanie electorală corectă și eficientă, în timp ce numai Puterea are acces neșterhit la micul ecran — și încă la orele de cea mai mare audiență?

Raportul de forțe politice aranjat în „Dumnică Orbului”, nu mai poate fi invocat, de vreme ce se pune problema altor alegeri. Televiziunea trebuie să priceapă totuși că opoziția are drept de apariție pe micul ecran, acesta nefiind un hatr, un dar care i se face de către RT-EV, sau alții asemeni lor. Este ridicol și necinstit ca apariția unei formațiuni politice în plină scădere de popularitate, cum este FSN-ul, să

monopolizeze micul ecran mai puțin de minute, în timp ce partidele din opoziție vorbă abia dacă pot fi văzute fugitiv doar cîteva momente dintr-o emisiune.

FSN-ul trebuie să înțeleagă că la viitoarele alegeri nu mai poate permite să se seacă și să monopolizeze micul ecran în favoarea proprie și a campaniei sale electorale iar televiziunea să înceteze a mai fi partinitoare.

Ce fel de democrație ar putea să fie dacă un mare și glorios partid, ca PNȚCD, practic are un acces nesemnificativ pe micul ecran, iar unul ca „Alianța Civică” este pur și simplu ignorat de conducerea TVR-ului? Mai așteptați televiziunea! Cînd are de gînd să dea corect? Dar patronii care dirijează?

Recentele operații comentate asupra emisiunilor de „Actualități” sînt numai praf în ochi, și nu pot satisface pretențiile opiniei publice. Cei mai disputate emisiuni sînt cele politice; dar nici cele informativ; dar nici cele de caracter cultural, distractiv și sportiv nu sînt toate la înaltă înaltă. Natural, există și unele excepții, care ne satisfac — prea puține și nu toate rămășițe.

Ar mai fi în avantajul națiunii emisiuni culturale de calitate, decît transmiterea ore în sir a unor „dezbateri” parlamentare pătimaș și stérile gen Raportul Covasna — Harghita. Decît să fie trimisă traducerea acestui raport la ONU, mai bine s-ar solicita de exemplu ca UNESCO să la sub protecția sa monumentele noastre străvechi, aflate încă în afara oricărui obidului.

România are nevoie urgentă, acum, de o nouă televiziune: fără slugărie față de Putere, nealchucioasă, nepoluantă moral, nepartizantă. O televiziune care să informeze a mai instiga și a dezinforma și minti, care să nu mai dezbine națiunea.

Arhiepiscopul NICOLAE TEODORESCU București

„DIZIDENTI”

Si acest termen se află sub asediul de compromitere a cuvintelor (singurele noastre arme) li pe care li desființăm lexiconul propagandistic a securisto-comunismului, profilind de păguboasa noastră lipsă de coerență.

Cu o dezvoltare cu atît mai eficace cu cît e mai neînșinat, mercenarii din nomenclatura comunistă, dați la o parte în lupta pentru putere, se prezintă publicului ca foști dizidenți! Ramura stalinistă, trasă pe dreapta de „aripa tinăre” a terorii ce a preluat puterea sub steagul lui Ceaușescu, arborează „dizidența”, căutînd să legitimizeze astfel deturarea revoluției anticomuniste. Atunci cînd am ris de această gononată pretenție, fiind siguri că va sîrîni revolta populației, am găsit grav, neînțelegînd că insistențele formării „omului nou” au avut un efect dezastruos.

„Nu poate rezista o asemenea mistificare”, veți zice. DAR NICI NU ȘI-A PROPUS SĂ REZISTE! Au avut numai nevoie de mînă liberă pentru a executa operațiunea „intermarital”. Acum se vor putea retrage, înțelegători, predînd la cheie, noii garnituri, rețeaua mafioată, restructurată, relegitimată, îmbogățită, modernizată...

Mai mult, prin această urzupare au reușit să dezamor-

keze potențialul înșirător al ideii de dizidență.

Așa a funcționat atacul. Dar spărarea acestui concept-simbol a funcționat ea așa cum ne-am fi putut aștepta? Din păcate sîntem siliți să constatăm că mulți dizidenți autentici și-au permis o ireponsabilitate relaxare.

Ar fi prea lungă o analiză a motivelor „moleșirii” spiritului contestatar (bucurie nestăpînită a libertății, exaltare individualism, lipsa de intuiție și luciditate politică, oportunism, vedetism etc.). Importanță este să semnalăm efectul hociiv al părăsirii redutelor castelului, într-un moment în care ea este atît de necesară de către o parte a combatanților creditați de opinia publică. În cînd și cîntă, care au rămas angajați, luptă fiecare pe mica lui redută, neureșind să încheie o misiune unitară, pericolul decesului conceptului de dizidență, ca mijloc de rezistență (informalitate academică...) este iminent.

Angrenajii în dispute privind calitatea și valoarea dizidenței lor trecute, unii dintre cei ce revendică (justificat) acest statut, au reușit trista performanță de a nu participa la confruntarea din ultimii doi ani, deși miza este eliberarea României din minile structurilor repressive, față de care

și-au manifestat odinioară împotrivirea!

Mai gravă a fost dezbinarea grupului de oponenți potențiali, datorită orgoliilor și complexelor. Am avut impresia că „mica dizidență” (aluzivă) s-a simțit umbră și stingheră în prezența „marilor dizidenți” (unii grei de temniță pentru înfruntarea regimului comunist). Complexul curajului nedus pînă la capăt, neplăcerea produsă de amintirea umilinței au determinat de exemplu o anumită reținere față de foștii deținuți politici, o ipocrită și rușinoasă deformare a ferarhiei de merit pentru rezistență. Mulți, simțin-

du-se mai aproape de trez semi-opoziției, și-au acoperit acesteia o simpatie și un respect sensibili mai pronunțat decît reprezentanților tenței eroice, ceea ce, dacă este explicabil psihologic, rămîne deonorant pentru lăitatea sistemului nostru valorii!

Astfel de mecanisme, scrise într-o necritică tradiție românească, bazate pe amenințele „stăbucini”, însoțite de agresiunile fizice, au scindat spațiul dizidenței, privindu-ne pe noi, care nu am fost dizidenți, în cea mai înșelătoare și înșelătoare din lume de lance de care s'crezut că țara dispune!

IOAN ROSCU contestatar, Piața Neamului

PNȚCD la zi

INSEMNAȚEA ZILEI DE 1 DECEMBRIE

În cadrul ședinței Organizației Centrale de Femei de miercuri 21 noiembrie a.e. orele 16, la sediul central din B-ului Carol I, nr. 34, clădirea B, parter, d-na profesoara Elvira Crețu va conferința despre însemnătatea zilei de 1 Decembrie 1918.

ADUNAREA GENERALĂ A SECTORULUI 4 SE AMINĂ

Organizația PNȚCD a Capitalei anunță că adunarea generală a sectorului 4 din 23 noiembrie 1991 nu se poate ține din lipsă de spațiu și datorită faptului că delegații conducerei PNȚCD și ai Organizației Capitalei nu pot participa. Reprogramarea adunării va fi anunțată la timp.

„DL. ILIESCU TREBUIA DEMIS DE MULTĂ VREME!” (1)

Interviu cu dl. prof. dr. Mircea Stoica

lui Franco, s-a instituit o monarhie, iar regele Juan Carlos, acționînd cu înțelepciune politică a avut o contribuție determinantă la promovarea valorilor democratice și libertății, respunzînd și o integrare în circuitul Comunității Europene Japonia, a doua putere economică a lumii, care are ca șef de stat un împărat cu prerogative mai mult simbolice, este un stat autentic, a cărui formă de guvernământ monarhică nu li pune cu nimic în inferioritate față

referendum, Constituția din 21 august 1985 este deplin abrogată. Ar însemna că noi ne aflăm încă sub incidența acestei Constituții?

M.S.: Întrebarea dumneavoastră este foarte pertinentă și așa vrea să spun foarte limpede că este absurd că în dispozițiile finale și tranzitorii din Proiectul de Constituție se prevede că abia după adoptarea unei Constituții a României, Constituția din '85 va fi abrogată. Cu alte cuvinte, Constituția ultimă cu care ne-a fericit dictatorul

care a avut o substanță europeană, democratică.

MONARHIA REPUBLICANĂ

REP.: Aș vrea să vă mai întreb, dacă nu vi se pare cumva că prerogativele prezidențiale, așa cum sînt ele stipulate de Constituție sînt, în fapt, mult mai importante și mult mai decisive pentru viața societății decît prerogativele pe care le avea monarhia în monarhia constituțională?

M.S.: Aș vrea să observăți

observație cu privire la cele apuse de dumneavoastră. Prerogativele pe care le pune Constituția, după așa-numitul model francez, care este o republică semiprezidențială, sînt de fapt, mai puternice, și o spun cu toată răspunderea mea profesională, decît cele de care dispune președintele Bush la Casa Albă, și cele de care dispune președintele Mitterrand. Dați-mi voie să mă exprim: În articolul 88 al Proiectului de Constituție al României se spune că preșe-

dele României poate lua parte la ședințele guvernului în care se dezbate problema de interes național privind politica externă, apărarea țării, asigurarea ordinii publice și la cererea primului ministru, în alte situații.

REP.: Ale siguranței naționale, de exemplu.

M.S.: Evident în primul rînd, înainte de a comenta aceste prerogative mai fac o mențiune foarte importantă. După cum bine știți România a avut cea mai odioasă dictatură comunistă din estul și centrul Europei din ultimii 45 de ani, deci marea preocupare pe care trebuie să o aibă în primul rînd Comisia Constituțională în Adunarea Constituțională era aceea de a adopta o formă de guvernământ care să impună un set de stat cu prerogative cît mai limitate. Pentru a evita ispițita unui viitor președinte de a se folosi de prerogativele constituționale pentru a reinstaura un regim autoritar de dictatură deghizată. Este exact ceea ce nu am făcut nici Comisia Constituțională, nici cei din Parlament. Am arătat că articolul 88 prevede că președintele li se conferă dreptul de a participa la ședințele guvernului în acele probleme fundamentale și în alte situații. Este o copie a spiritului exact din Constituția din 1965, unde se prevedea că președintele Republicii, Ni-

ce-l Ceaușescu, poate să participe la ședințele guvernului atunci cînd este necesar, dar în propria inițiativă sau în invitația primului ministru. Dacă comparați aceste texte veți vedea o identitate de esență a lor.

STATUTUL PREȘEDINTELUI

REP.: Alte măști, am văzut mult dect altă, această prerogativă întrece chiar prerogativele de a acționa în finalul. Pentru dacă ați remarcat, am văzut faptul că președintele României poate participa la ședințele guvernului și în ședințe. Cu alte cuvinte, cînd Președintele are o anumită competență de a conduce ședințele guvernului și a acționa în finalul. Este o copie a spiritului exact din Constituția din 1965, unde se prevedea că președintele Republicii, Ni-

plăsu.

M.S.: De asemenea, mult dect altă, această prerogativă întrece chiar prerogativele de a acționa în finalul. Pentru dacă ați remarcat, am văzut faptul că președintele României poate participa la ședințele guvernului și în ședințe. Cu alte cuvinte, cînd Președintele are o anumită competență de a conduce ședințele guvernului și a acționa în finalul. Este o copie a spiritului exact din Constituția din 1965, unde se prevedea că președintele Republicii, Ni-

(Va urma)

A conștientizat IOAN RADULESCU

REP.: Domnule profesor, care este opinia dumneavoastră asupra modului cum și-au îndeplinit Comisia Constituțională și Adunarea Constituțională misiunea lor?

MIRCEA STOICA: După părerea mea viziunea acestei comisii constituționale a fost cripticocomunistă. Eu cred că în elaborarea și adoptarea unei noi Constituții a României post-revoluționare, patru puncte cardinale trebuiau să stea la baza obiectivelor acestei comisii constituționale. În primul rînd, preocuparea pentru a elabora și adopta o constituție a milenului trei, pe care generațiile ce ne urmează să nu aibă motive să o conteste. În al doilea rînd, cred că trebuia să existe o preocupare foarte serioasă pentru a consacra o formă de guvernământ care să constituie o garanție constituțională că despotismul nu va mai putea fi instaurat în România. În al treilea rînd, comisia ar fi trebuit să fie preocupată să asigure, prin normele constituționale adoptate, edificarea unui stat modern de drept. Și în al patrulea rînd, prin Constituție trebuia să se ofere o protecție juridică a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, alți de cîine lovit în România în anii tiraniei.

După părerea mea, urmărind lucrările Comisiei Constituționale și Adunării Constituționale

CE NE MAI TREBUIE PENTRU A FI UN STAT CIVILIZAT?

As vrea să subliniez că este profund greșită teza acelor politologi constituționaliști care

consideră că neapărat o republică este superioară monarhiei constituționale. Cîteva exemple ilustrative: RSR a fost o dictatură totalitară, iar metodele de guvernare au fost cele mai repressive din estul și centrul Europei. Monarhia suedeză constituie un model al democrației europene și evident că nu suportă comparație cu RSR din timpul tiraniei. În Spania, după moartea dictatorului fascist a generalu-

lui Franco, s-a instituit o monarhie, iar regele Juan Carlos, acționînd cu înțelepciune politică a avut o contribuție determinantă la promovarea valorilor democratice și libertății, respunzînd și o integrare în circuitul Comunității Europene Japonia, a doua putere economică a lumii, care are ca șef de stat un împărat cu prerogative mai mult simbolice, este un stat autentic, a cărui formă de guvernământ monarhică nu li pune cu nimic în inferioritate față

de țări care au optat pentru republică.

NE CONDUCE CEAUȘESCU?

REP.: Există mai multe pașaje obscure în Constituția României, al cărui proiect a fost înaintat spre discuție în Constituțională. Spuneți-mi vă rog ce părere aveți despre textul din titlul ultim al proiectului, în care se spune că de la data aprobării Constituției prin

de țări care au optat pentru republică.

NE CONDUCE CEAUȘESCU?

REP.: Există mai multe pașaje obscure în Constituția României, al cărui proiect a fost înaintat spre discuție în Constituțională. Spuneți-mi vă rog ce părere aveți despre textul din titlul ultim al proiectului, în care se spune că de la data aprobării Constituției prin

de țări care au optat pentru republică.

NE CONDUCE CEAUȘESCU?

REP.: Există mai multe pașaje obscure în Constituția României, al cărui proiect a fost înaintat spre discuție în Constituțională. Spuneți-mi vă rog ce părere aveți despre textul din titlul ultim al proiectului, în care se spune că de la data aprobării Constituției prin

Acest om minunat și soluțiile sale convertibile

Continuă umilirea omului de rînd

Gesturi de neputință

care înainte de 20 mai 1990 au destabilizat țara aruncându-o în inflație și recesiune economică din pure rațiuni ideologice. Nu de alta, dar sunărilor domniei sale vis-à-vis de destabilizare.

● Situația energetică începe să intre sub control. Există un program de asigurare a importurilor de energie care va permite menținerea funcționalității normale a economiei românești în perioada de iarnă.

● Guvernul deține informații că unele societăți comerciale au corupți parteneri străini și nu cedează plățile datorate. Aceasta este practicabilă o consecință a obligațiilor la care sînt supuși agenții economici români de către stat de a depune toată valoarea liber convertibilă la bănci primind în schimb contravaloarea în lei. „Nu am anunțat pînă acum, pentru că s-ar fi spus că interceptăm felex-urile sau violăm corecpondența” — a afirmat domnul Stoiljan. Totuși, a spus-o uitînd să dea asigurări asupra inviolabilității corespondenței în România.

● Întrebat asupra posibilităților de protejare a presei împotriva creșterilor aberante ale preturilor, dl. prim-ministru nu a dat un răspuns clar. A lăsat să se înțeleagă că trebuie cercetată corectitudinea stabilirii costurilor de fabricare a hîrtiei și de tipărire a ziarelor (de la tăierea pomului din pădure pînă la vinzarea publicațiilor la chioscuri) după care... ce-o da Dumnezeu.

● Primul ministru este împotriva „ferocității egoismului individual”. Fapt pentru care benzina a ajuns 130 de lei litru. Adică, anumiți indivizi, folosindu-se de prețul scăzut al benzinei, o transportă peste frontieră lăsînd astfel marea masă a posesorilor de autoturisme fără prețiosul combustibil. Și atunci... a adus pe toată lumea la același nivel, diminuînd traficul peste graniță și consumul intern.

TRICONE, fostă ICTB, fostă Fabrica de Confeții și Tricotaje „George Gherghel”, fostă APACA, era — și poate mai este — o unitate „reprezentativă” (ca să folosim un termen consacrat în industria românească). Produsele ei se exportau în proporție de 90% și cine avea ocazia să viziteze expoziția organizată în incinta întreprinderii rămînea uimit de calitatea produselor ce purtau eticheta marilor firme de confecții occidentale și doar mențiunea „fabricat în România”.

Cînd în magazinele noastre se mai întîmpla să apară câteva părădese cu marca ICTB, lumea se îmbulzea să le cumpere. Formula „refuzat la export” funcționa ca un adevărat certificat de calitate.

Nu știm care e acum situația exportului la TRICONE, probabil e la fel de înfloritoare, chiar dacă presa n-a avut de lucru și a aflat despre tot felul de nereșituri pe la conducere, care, scriu gazetele (unele) a fost schimbată sau e încă așteptată. În curu banal de altfel, ce altă zarvă, se fură de peste tot, nu e o noutate.

Ne pare rău doar de zilele feroce cînd dl. Roman venea în vizită și fetele de la APACA cu grăbire îi ieșeau în cale zicînd „în plin să-ți meargă verile tale” (ca-n versul lui Alexandru). Și verile lui au mers ele cît au mers (în plin), pe urmă a intrat și dinul în șomaj tehnic, din lipsă de energie electrică și alte lipsuri, că se întîmpla și la case mai mari, cum ar fi FAUR sau Republica, dar în casa unui om aflat, vorba cronicarului, sub cîrma vremilor.

Și vremea au ajuns de nu mai găsești în magazine mult rîvnite produse „refuzate la export”, și produse de import, de cele mai multe ori inutile și inaccesibile, pentru omul care trăiește dintr-un salariu de 6-7000 lei. Nu de pantofi cu șelci care zac nemicași în rafturile magazinelor de luni de zile au nevoie femeile din București, acum cînd iarna cu noroazele ei bate la ușă!

Și cînd vremea întreprinderii

autohtonă produce totuși cite ceva accesibil și adecvat vieții comuși la care simsem condamnai, totuși, e făcut parca în silă și de mintală, cu o totală lipsă de respect pentru omul care plătește. Am văzut la un magazin de pe B-dul 1 Mai din București mamei bărbătești care costau 134 de lei bucata. „Sînt din bumbac?”. „Desigur!”. „De unde știți, că nu au nici o etichetă?”. „Au, cum să n-ai?”. Și vizitarea scoate de sub tegetul o pungă de plastic în care se aflau sute de cartonașe — pretinse etichete! „Așa ne-au sosit de la fabrică” se scuza vizitatorul. „Urma să le prindem noi cu un ac la fiecare mameu”.

Procedeele e desigur un pic pe lîngă internațional. „Brevetul” aparține — ați ghicit — întreprinderii APACA re-rebobotezată TRICONE! Pe verso scrie: Model 12415; Articol 15291; Măsură 51, Preț.

Prețul nu era trecut și înțelegem că într-o economie de piață nu fabrica stabilește prețul de desfacere în magazine. Dar nu înțelegem de ce, în cazul la care vizitatorul ar fi făcut mamea voluntar și patriotic de prindere a etichetelor — cumpărătorul nu are dreptul să știe dacă într-adevăr mameu e din bumbac, din cîneapă sau din cauciu?

Un nimic care vorbește de la sine despre umilirea (umilirea?) continuă în care trăim.

Și poate nimic nu e mai umilitor decît să le vezi lezînd din schimb pe fetele de la APACA, bulucindu-se spre stațiile mijloacelor de transport din apropiere, așteptînd tramvaiul, obosele, zgribulite, remanente, necăjite și împovărate de grîji, prea — prea multe grîji...

Atunci și acolo să le lăși în cale domnul Roman sau oricare din guvernânții țării care se tot bat cu pumnul în piept că nu mai pot de grija țării! Lozina: „Nu vrem Kent, dolari, cafea / F.S.N.-ul vom vota” scandată de fetele de la APACA s-a transformat desigur, de mult, în lacrimi de disperare pe obraji lor.

Întreprinderile Capitalei au început să intre în așa zisul „bipolaj tehnic”. E o formă de șomaj mascat. Omnești sînt „disponibilizați” și principala scuză (scuză) este lipsa de energie electrică. Oficiile de șomaj nu-i înregistrează pe salariații întreprinderilor aflate în șomaj tehnic. Acest salariat nu are de ales: trebuie să speră că situația se va reglementa. RENEL, dă un comunicat (20 noiembrie) din care rezultă, fără echivoc, faptul că există o denărire a programelor de consum cu 15%. Rezultat din acest calcul eliminarea consumului suplimentar pe care centralele electrice ni-l pot acorda. Așadar, 15% din întreprinderile României își vor închide porțile. Acelasi comunicat își motivează demersurile punînd RENEL sub protecția Ministerului Industriilor și afirmînd că prin această măsură „se urmărește, astfel, asigurarea priorității a consumurilor destinate populației și celorlalte sectoare de activitate cu sint sănătoase, în vîrstămintul, cultura, gospodăria comunala”. Ca o consecință a unui astfel de comunicat, oamenii vor putea să stea acasă, în concedii fără plată. Vor putea aprinde lumina în toate camerele, dacă le place. Vor putea deschide radioul, televizorul, mixerul, aeroterma și aparatele de ras

— de cite ori simt nevoia să uzizez de energia electrică pe care, în chip gratuit, le-o pune la dispoziție Ministerul Industriilor.

Som că această criză energetică putea fi prevăzută și preîntîmpinată. Somerți (fără ajutor de șomaj) și stu cui să multumescă pentru această neajudecătoare pentru această responsabil de această criză națională își continuă cariera politică vorbind despre „protecția socială”. Postul guvern se face vinovat de ignoranța condițiilor de ajutor energetic primit din partea rînd din Occident. Energia a fost livrată fără ca guvernul Român să reabiliteze aparatura degradată a sistemului energetic românesc din sumele astfel economisite. Alți ajutoare nu se întrevăd la orizont.

Cu toate acestea, dl. Stoiljan afirmă că neglijența fostului guvern va face obiectul studiului istoriei. Pentru că nu neagă nimeni că ne-am aflat (și încă ne aflăm) sub imperiul abuzului. Doar că nu există timpul necesar evaluării preluțiilor economice (și nu mai vorbim despre cele morale) ale fostului guvern FSN! Vom continua să tragem ponoasele multă vreme, de-acum încolo.

La toate acestea se adaugă, lată! alte leneși administrative! Același domn Stoiljan declară că rezerva valutară

Prima ministru dorește să se continue impresia că domniștii stă deasupra politicii, în concepția domniei privind exercitarea mandatului său și al aceluiași guvernului.

Conferința săptămînală de lucru, desăvîrșită joi (21 noiembrie), de Stoiljan a prezentat un scurt bilanț al activității executivului și obiectivele imediate. Nu are rost să insistăm asupra activității actualului guvern și vom simți imediat efectele măsurilor pe care le-a adoptat.

litice, iar primul ministru a declarat că nu dorește ca munca pe care o depune să fie îmbrăcată în culorile vreunui partid. În timpul conferinței de presă, atunci cînd își susține un punct de vedere, domnia sa nu pregetă a ridica glasul. Rămîne de văzut, dacă va fi la fel de vorărit și în fața polițienilor sau partidelor care se opun (și au mijloace să o facă eficient) deciziilor sale.

● Hotărîrile asupra datei alegerilor și eu voi asigura crearea condițiilor pur tehnice de desăvîrșire și corectitudine lor — a lăsat să se înțeleagă dl. Stoiljan, referindu-se la latura politică, inevitabilă, a guvernării echipei sale.

Alegerile locale se vor desfășura cu acordul marilor partide politice în perioada ianuarie-februarie 1992. Aceste hotărîri s-au opus doar două-trei partide, între care, aripa „reformatoare” a F.S.N. condusă de Petre Roman.

Prima ministru a insistat asupra necesității organizării alegerilor generale la maximum două-trei luni după cele locale, accentuînd pierderile pe care o campanie electorală îndelungată le aduce economiei românești. Dl. Stoiljan este de părere că un partid, trebuie să-și asume responsabilitatea guvernării unei țări, soluția desemnării unui prim ministru independent fiind numai o măsură temporară. S-ar putea ca domnia sa să fi înțeles că F.S.N. încearcă acum să scoată castanele din foc cu mina altuia.

● Prima ministru a declarat că este gata să dea o ripostă hotărîrile împotriva celor care ar încerca să se folosească de nemulțumirile generale existente în țară, împotriva ordinii de stat. Afirmă că poate viza doar pe cel

seamă de critică, semnale de alarmă și piste de acțiune — ce vor fi nemulțumiri și nedumeriri pe unii dascăli și diriguitori datorită caracterului lor radical — trebuie să capete o anumită confirmare și aplicare.

Să reamintim „provocarea” noastră adresată corpului didactic și elevilor de a nu face jocul „stîngii” care încearcă să alunge din nou pe Dumnezeu din școli. Și iată că, pe 16 septembrie, în numeroase instituții de învățămînt pre-universitar, fără sau în ciuda prescripțiilor oficiale, deschiderea cursurilor a fost preafată de un serviciu religios. Un răsănit puternic a avut de asemenea propunerea de reintroducere a religiei: în multe școli, în pofida unui demarș lent și timid și a rezervei unor cadre didactice și profesori, îndrăznim să anticipăm că lucrurile sînt pe drumul cel bun.

Nu este o bucurie oarecare să vezi actualizîndu-se, mereu mai pregnant și doleanța obiectivă a reintrodcerii elevului la studiul aprofundat, cu precădere la cultura umanistă. La o confruntare cu situații explicite „de pe teren”, cu rețeaua școlară și planul de învățămînt, se percepe o înclinare a compunei (încă firavă) înspre liceele tehnologice și disciplinele cu valoare moral-spirituală. Tendința — ne place să credem — fi va și mai încurajată de către noua echipă ministerială. Sînt grăitoare competența, exigența profesorilor / învățătorilor la clase (mai puțin față de comportarea elevilor în afara clasei) și autoexigența crescîndă a învățătorilor vis-à-vis de propria lor pregătire fundamentală, care este cea teoretică.

Bacalaureatul pare să redvină un examen sever și solemn, așa cum se desfășura el în perioada antebelică și cum este de altfel în țările civilizate. Faptul că în viitor se vor introduce și alte obiecte cu valoare educative este cit se poate de profitabil. Concursurile de admitere din anul de învățămînt încheiat — spre lauda profesorilor — au dat un rabat calitativ scăzut în comparație cu etapa precedentă.

Sesizabilă este totodată prosopăta adiere ce se face școlii în privința eliminării vechilor structuri comuniste, mai ales la nivel de școală. Conservarea lor intactă n-ar

conștii o eroare; ar fi o eroare! Dezvoltarea societății românești spre o democrație reală reclamă realizarea eficientă a unui front comun (temeinic pe o unitate de acțiune) a tuturor dascălilor progresiști în vederea înlocuirii definitive și complete a fostilor diriguitori compromisi, care astăzi stînjinesc reformarea școlii și — constient ori nu, din inerție măcar — contribuie la recomenzarea instructiei și educației. Dăm Cezarului numai ce-i al Cezarului, nimic pe deasupra! Învățămînt nu condus de oameni ai vechiului regim? Un nonsens!

O asemenea limpezire a apelor așază într-o și mai nelătmătoare lumină laturile persistente negative menționate repetat. Se amînă sine die începutul procesului comunismului în învățămînt. Programul și manualele didactice — elaborate în continuare de „fostii” — plătesc un impovăritor tribut falimentar ideologic roșii. Materialismul lor intrinsec nu se dezmente. În fapt, ele intruchipează tentativa de perpetuare a totalitarismului ideologic. Ordine și rivnă nu există nici în materie de formare a caracterului moral-spiritual al adolescenților. Birocrația, scriptologia, formalistica imbecilă și devorantă sînt în floare. Și cum să nu fie, cînd aparatul de control, din cale-afară de umflat, al organelor de conducere trebuie să aibă ce lucra, să-și dea importanță și să-și justifice, intru supra-viețuire, leafa consistentă, cîștigată pe spina celor care lucrează efectiv la catedră?

Încă nu e clar ce se urmărește: crearea premiselor pentru aducerea școlii pe făgusul sănătos, democratic sau mascarea — sub diverse alibiuri — a tendinței de conservare a sistemului comunist?

O aspirație de exemplaritate etică și civică poate ea admite îndepărtarea strepezită de frămîntările tinerilor, de lupta pentru libertate și dreptate? Indiferența, retragerea teapănă pe poziții, chipurile, de neutralitate „moralizatoare”, dobîndesc un mîros stătut de dezertione.

În opinia publică, prezumțiile și sugestiile consemnate au avut un și mai puternic ecou. De aceea, adversarii, insatisfacți, au început să-și dea seama că boveșamul nu poate înainta în învățămînt fără obstacole serioase.

nu realizat și instalația electrică interioară, dar conectarea la rețea nu o poate face decît RENEL-ul. Asta cînd s'o hotără.

În altă ordine de idei, domnul Botez abordează și spinoasa problemă a fondurilor necesare reconstrucției școlii. Suma necesară se ridică la 10-12 milioane lei. Pînă la ora actuală, singurele ajutoare primite au fost cele de 10000 lei din partea Sindicatului și cel de 10000 de lei din partea Asociației Profesioniștilor de Televiziune din România. Prefectura județului Neamț a primit 300 milioane lei pentru ajutarea sinistraților, dar școala de la Pingăreț, cu toate că este singura grav afectată din județ, nu a primit pînă acum nici un leu din aceste fonduri.

neagu de la această școală. E adevărat că nu de la clasa domnului Botez. Am încercat să colaborez cu el, dar să știți că nu merge cu bunul simț. Consider că dumnealui se ocupă mai mult de probleme administrative decît de procesul de învățămînt. Eu îi cer să facă școlii! Referitor la problema instalației electrice de încălzire, este adevărat că s-ar face cheltuieli mari cu energia electrică, dar arăsta nu este singura piedică. Am fost avertizat de către Inspectorat să nu primesc radiatoarele de la francezi”. (??)

D-na directoare mă asigură că, de curînd, prefectura a alocat pentru Școala de la Pingăreț 1 milion (și ceva), dar nu detine nici un document în acest sens. Drept argument la această afirmație îmi aduce faptul că școlul dumneavoastră lucrează la Prefectură și cunoaște mai bine această problemă. De, așa o fi!

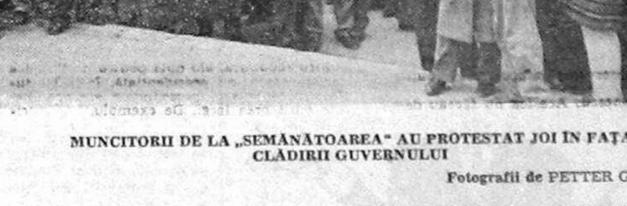
Pași către o școală democratică sau alibiuri pentru conservarea școlii comuniste?

CLAUDIU DOLTU

MARIANA SIPOȘ

MARIANA SIPOȘ

MARIANA SIPOȘ

MUNCITORII DE LA „SEMĂNĂTOAREA” AU PROTESTAT JOI ÎN FAȚA CLĂDIRII GUVERNULUI

Fotografii de PETER GHEORGHE

Pe întuneric, la... metrou

21 noiembrie 1991, ora 21. O primă măsură luată de Specialiștii Ministerului Industriilor în colaborare cu RENEL: Interuperea curentului electric la metrou.

Cherete, injurături, risecitate. Palme, coate, lozări în picioare. O tînră trambulează în stînga și în dreapta după poliție. Vocea ei răsună: „La muncă, doamnelor! Profități de criza energiei ca să bîgați mîna în buzunarele oamenilor sărăcuți. Huo! Casiera de la carteră de schimb se agită în Maloritate trec peste

teas să-l facă, în vederea îmbunătățirii condițiilor de circulație cu acest mijloc de transport.

Nu știm dacă, cel de la metrou, vor avea în vedere și reducerea intervalului de timp de așteptare, care s-a cam mărit, de la o vreme înceocă (de aici rezultînd și înghețurile la care sîntem supuși) la primele ore ale dimineții), repararea telefoanelor, eliminarea construcțiilor neadecvate din stații, mizeria și multe altele. Pînă atunci, mai suportăm și rigorile lipsei de energie...

ROMULUS CRISTEA

VALERIU C. NEȘTIAN

VALERIU C. NEȘTIAN

O școală după inundațiile din Moldova

Apa a trecut, urmele au rămas

Tragedia școlii generale din satul Pingăreț, județul Neamț, a început în noaptea de 3 spre 4 iulie a.c., cînd furia dezlănțuită a apelor, ce a făcut ațtea ravagii în Moldova și care a stîrnit furtuni trecătoare în paharele cu apă ale diferitelor cercuri interesate în a-și face publicitate din orice, s'a abatut și asupra acestui liniștit sat de munte distrugînd, prînzînd, și imobilul acestei școlii. La ora actuală, școala, ce pretentios cuvînt, funcționează într-o fostă magazie de ambalaje a magazinului unde, într-un spațiu de 24 mp, se încheie elevii clasei I, a II-a, a III-a, și a IV-a împreună cu învățătorul lor, domnul Laurențiu Botez, singurul cadru didactic din această pseudo-școală. Înainte de a se întîmpla nenorocirea în vechea școală existau două posturi de învățători. Date fiind condițiile actuale, mulți părinți și-au retras copiii, mutîndu-i la școala din centrul comunei, cu largul concurs al directorilor de aici, doamna Ichim Maria. De altfel, dl. Botez are multe lucruri de reprobare d-nei directoare. În primul rînd nu a fost de acord cu demolarea vechii clădiri a școlii a cărei structură de rezistență a fost grav afectată, lucru constat de altfel de către specialiști. La jumătatea lunii octombrie, Asociația Copiilor din Moldova, cu sediul la Bîrlaz, în Franta, a venit la ajutorul acestei școlii prin realizarea unor instalații electrice de încălzire, punînd totodată la dispoziție și cele 11 radiatoare necesare. D-na directoare s-a opus însă aceluia proiect pernos, invocînd sumele mari de bani ce s-ar cheltui cu energia electrică necesară alimentării instalațiilor. Printruun calcul simplu, se poate demonstra însă că suma necesară construcției a două sobe, plus combustibilul necesar, ar fi dublă față de cheltuielile ce s-ar face cu energia electrică.

Pînă una-alta, la ora actuală, încălzirea se face cu un butoi de tablă, în interiorul căruia se aprinde focul, iar iluminatul se obține numai de la mama natură. Francezii

aparate fără să plătească. Mulți oameni se prăbusec pe treptele scîrilor...

Ci d eram mic, bunicul, care locuia lângă Cîmîgîu, mă ducea la patinoar. Nu bănuiam atunci importanța acestui sport. Peste ani, un gest relex: am început să mîsc din mîini și din picioare, ca pe gheată. Așa am scăpat nevătămat.

Tonle cele relatate mai sus s-au petrecut la stația Dristor II, a Magistralei a treia de metrou. Tocmai în preajma sondajului pe care Regia Autonomă a Metroului se pregă-

de dactilografiate, spațiul de desăvîrșire obligatoriu de două centimetri, titlul articolului la 3-4 cm în pagină, marginea din stînga paginii de 2,3 cm și pentru o bună desocifrare a textului, se va expedia producția numai primul exemplar.

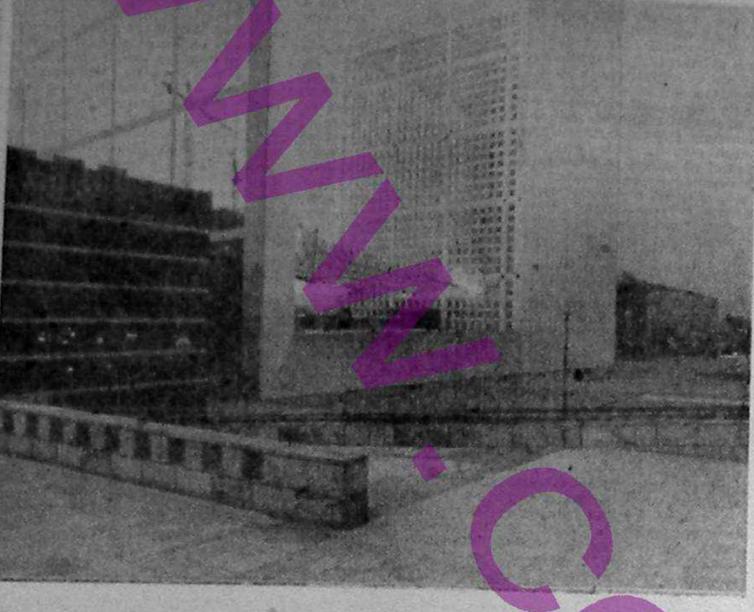
PUBLICITATE

VINZARI

VIND pentru tehnicieni dentari Superpent, Supercerfi roz. Tel. 35 65 32.

A patra conferință la nivel înalt a francofoniei

Cind limba franceză devine un liant al popoarelor...

beneficii. Evident că atât românii cât și bulgarii au re-

Cea de-a patra conferință la nivel înalt a francofoniei a fost un eveniment în sine: pentru prima dată la acest forum participau două țări din fostul bloc comunist est-european, România și Bulgaria.

intelectualilor — a permis admiterea lor ca observatori la conferința francofonă. Visul Parisului este să transforme mișcarea țărilor francofone într-o organizație la fel de eficientă și prestigioasă, precum este Commonwealth-ul britanic, permițând astfel limbii franceze să concureze cu succes engleza, astăzi din ce în ce mai mult cunoscută pe toate meridianele globului.

MIHAIL GORBACIOV ALARMAT DE DEZINTEGRAREA UNIUNII

Procesul de dezintegrare a statului nostru, accelerat după puciul din august, a atins limite alarmante, fiind însoțit de o scindare a societății și economiei, de o divizare în piețe ermetice, de o destrămare a legăturilor economice, și cel mai grav, de o încălcare a raporturilor de conlucrare în cadrul puterii, astfel a caracterizat, potrivit agenției TASS, președintele Mihail Gorbaciov actuala situație a țării, într-un discurs rostit în fața parlamentului unional.

Lucia Ștefan

Lupte violente în Somalia

Stirile provenite din Mogadiscio confirmă că în capitala Somaliei s-au extins luptele dintre partizanii fostului președinte ad-interim Ali Mahdi Mohamed și al rivalului său, generalul Mohamed Farah Haideed. Acestuia din urmă i s-a dăruit și o altă grupare — clanul Hawadi — care până acum și-a păstrat neutralitatea.

Pe de altă parte, două avioane au decolat din Nairobi cu destinația Mogadiscio pentru a-i evacua pe membrii ambasadelor italiene din capitala Somaliei. Potrivit agențiilor de presă, gruparea generalului Mohamed Farah Haideed, aflat acum la putere, ar controla întregul teritoriu al capitalei, inclusiv stația de radio și aeroportul. AFP, citată de

Convorbiri americano-vietnameze

Prima, din ceea ce ar urma să fie o serie de convorbiri menite să conducă la stabilirea unor relații normale între cele două țări, este considerată, la Washington, ca o nouă pașină în istoria legăturilor dintre Statele Unite și Vietnam, după

GERMANIA CONVOACĂ CONSILIUL DE SECURITATE

Germania a hotărât, joi, să ceară organizarea unei reuniuni imediate a Consiliului de Securitate în legătură cu criza iugoslavă, renunțând astfel să mai aștepte un demers comun al CEE în problema respectivă, a anunțat purtătorul

Cambodgia: Va deveni Sianuk președinte?

Actualul guvern de la Phnom Penh recunoaște pe primul Norodom Sianuk ca șef de stat al întregii Cambodgii, până la desfășurarea, în 1993, a alegerilor prezidențiale libere și echitabile — a anunțat ministrul cambodgian de externe, Hor Nam Hong, citat de France Presse. În acest sens, el a făcut apel la toți cambodgienii „să susțină și mai tirziu să voteze” pentru alegerea lui Sianuk ca președinte al țării.

Vorbind în fața ziaristilor, Hor a subliniat că primul a rămas întotdeauna șeful de stat „legal și legitim” al Cambodgii, chiar și după lovitura de stat din martie 1970, prezidind, totodată, ca Heng Samrin se va afla mai departe în funcția de președinte al Consiliului de Stat, aceasta fiind expresia unei decizii de „impărțire a puterii” între cele două organisme de conducere a statului.

ARABIA SAUDITĂ AR PUTEA RECUNOAȘTE ISRAELUL

Ambasadorul Arabiei Saudite în SUA, prințul Bandar Ben Sultan, a evocat la New York posibilitatea ca țara sa să recunoască Israelul — informează France Presse.

TER-PETROSIAN DESPRE INDEPENDENȚA ARMENIEI

Independența Armeniei va fi recunoscută de țările baltice, de fostele state socialiste din Europa răsăriteană și de țările Americii Latine, a declarat la o conferință de presă președintele acestei republici, Levon Ter-Petrosian.

PANORAMIC ECONOMIC INTERNAȚIONAL

„Boeing”, cunoscuta firmă americană de construcții aerospațiale, nu dă semne de slăbiciune, în ciuda regresului înregistrat în ultimii ani de industria aeronautică a Statelor Unite.

CONSTITUANTA LA ZI

ALȚI LIBERI POLITICI AU VOTAT ÎMPOTRIVA NOII CONSTITUȚII

Cuvîntul domnului Radu Câmpeanu

Vorbitorul a apreciat că în noua Constituție „sunt lucruri bune”. „Nu e mai puțin adecvat, însă, că sînt și lucruri care cheamă să se revină la votarea noastră, fapt pentru care am marcat-o prin votul nostru negativ”. În Constituție — a spus el — dîintr-un exces de juridism modern n-a fost precizat, enunțat principiul separațiunii puterilor. A-și spune părerea negativă despre o lege sau chiar despre actul fundamental nu înseamnă că din momentul în care această lege sau acest act fundamental este votat, conform regulilor pe care noi le-am stabilit înainte, această lege nu devine exigibilă și de respectat de către toată lumea, indiferent de votul dat.”

Cuvîntul domnului deputat Dan Lăzărescu

Reprezentantul Partidului Național Liberal a regretat că noua Constituție a țării nu prevede regimul parlamentar încoronat de instituția monarhică, de asemenea, juriul, se-

Cuvîntul domnului deputat René Radu Policrat

În cuvîntul său, vorbitorul și-a argumentat votul negativ la proiectul Constituției ce a fost supus astăzi votării Adunării Constituante. În acest sens, a subliniat drept argumente că înainte de a se stabili forma de guvernămînt trebuia organizat un referen-

UN ZIARIST DE LA „ROMÂNIA LIBERĂ” AGRE

viu Nicolae — a absolvit Facultatea de comerț exterior în 1991, a lucrat ca economist după absolvire și face parte din redacția cotidianului bucurestean de la data de 1 mai 1991, ca redactor de probleme de politică externă. Are 51 de ani (născut la 21 iunie 1940).

SPORT Bref

Pe fatada intrării principale a stadionului Vasil Levișki din Sofia a fost fixată o placă de marmură în memoria unuia din vestitele — la vremea respectivă — recorduri mondiale la înălțime ale Iolandeii Balas, stabilit pe acest stadion. A fost dar nu mai este, lucru pe care l-am constatat la fata locului. Cînd a fost scoasă și de ce, nu știm, dar e o întrebare pe care am adresat-o prietenilor noștri bulgari. Pentru că au rămas găurile (suruburile de prindere) ca în istorioara chinezescă.